

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل جایگاه هویت و فرهنگی ایران در کاربردی کردن ویژگی های توسعه و طراحی پایدار

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و شهرسازی معاصر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

ریحانه پاکدل نیا - کارشناس معماری

خلاصه مقاله:

معماری همیشه با زمان مرتبط است. بناهایی که برای شرایط ویژه ایجاد نشده اند، طوری می گردند تا هدف مشخصی را جواب دهند، مصالح و شکل آنها به گونه ای است که با ابزارها، تکنیک ها و سنت های موجود مشخص می شوند. وقتی این ساختمان ها تکمیل می شوند، همگی در معرض تغییر شکل های بعدی هستند. در سال های اخیر بحث از هویت ایرانی به بحثی داغ در مجامع فرهنگی، علمی، اخلاقی، مبدل گشته است. با توجه به این نکته که در اثر نفوذ هرچه بیشتر تکنولوژی در زندگی افراد ما شاهد دگرگونی های زیادی در زندگی روزمره خود هستیم و این باعث کم رنگ شدن فرهنگ و اصالت ایرانی می شود. منظور از این تحقیق باززنده سازی فرهنگ ایرانی و اهتمام هرچه بیشتر به آن می باشد. هدف کالبدی در طرح مجموعه فرهنگی، تداوم حیات اجتماعی و کالبدی محل مورد نظر از طریق فضاهای نو برای جوابگویی به نیازهای منطقی مراجعه کنندگان و بخصوص نسل جوان می باشد. و به کاربرد روش مطلوبی برای ترکیب منطقی فضاها برای رسیدن به یک کلیت فضایی، شکل و عملکردیست که حتما هویت دادن و شخصیت دادن به فضاهای معماری پیوندی درست با بافت داشته باشد و ترازوی بین حال و آینده ایجاد نماید.

کلمات کلیدی:

هویت، فرهنگ، توسعه و طراحی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002485>

